

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 109 L, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab om forslag til Rådets beslutning om de monetære arrangementer i de franske territoriale administrative enheder Saint Pierre og Miquelon og Mayotte

(1999/C 127/06)

1. Den 22. december 1998 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om at afgive en ECB-udtalelse om et forslag til Rådets beslutning om de monetære arrangementer i de franske territoriale administrative enheder Saint Pierre og Miquelon og Mayotte (KOM(1998) 801 endelig udg.).
  2. ECB's kompetence til at afgive udtalelser fremgår af artikel 109 L, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«). I henhold til artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne ECB-udtalelse vedtaget af Styrelsesrådet for ECB. Det er alene på baggrund af de særlige forhold, der gør sig gældende ved overgangen til euroen, at ECB har accepteret at imødekomme Rådets anmodning og har vedtaget denne udtalelse inden for den meget korte tidsfrist, der er fastsat i anmodningen om høring.
  3. Udkastet til Rådets beslutning, der er baseret på traktatens artikel 109 L, stk. 4, fastsætter, at euroområdet skal udvides til at omfatte de franske territoriale administrative enheder Saint Pierre og Miquelon og Mayotte. I henhold hertil indføres euroen som valuta på Saint Pierre og Miquelon og Mayotte, den skal være omsættelig og have status af lovligt betalingsmiddel i disse territorier. Som en foranstaltning, der er nødvendig for at indføre euroen i Frankrig, har udkastet til Rådets beslutning ligeledes til formål at overføre rettigheder til og pålægge ECB og de nationale centralbanker forpligtelser, navnlig forpligtelsen til at varetage Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB) monetære funktioner og transaktioner på Saint Pierre og Miquelon og Mayotte.
  4. Der kan sættes spørgsmålstegn ved, om traktatens artikel 109 L, stk. 4, tilvejebringer det fornødne retsgrundlag til at udvide anvendelsesområdet for den del af fællesskabslovgivningen, der vedrører indførelsen af euroen uden for Fællesskabets område, og til at pålægge ECB og de nationale centralbanker pligt til at varetage ESCB's funktioner og transaktioner som fastsat i Kapitel IV og artikel 16 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«) på Saint Pierre og Miquelon og Mayotte. Disse territorier udgør en integrerende del af Frankrig, men er ikke en del af Fællesskabet. Traktaten, statuten og sekundær fællesskabslovgivning finder ikke umiddelbar eller direkte anvendelse på disse territorier. Artikel 105, stk. 2, i traktaten begrænser eksempelvis ESCB's grundlæggende opgaver til bl.a. at formulere og gennemføre den monetære politik på Fællesskabets område. Derudover finder de i artikel 109 L, stk. 4, indeholdte forpligtelser kun anvendelse i en del af Fællesskabet, nemlig i de medlemsstater, der har indført den fælles valuta. I henhold til fællesskabslovgivningen har disse oversiske territorier en særlig status.
  5. ECB bemærker et klart modsætningsforhold mellem artikel 6 og artikel 3 i udkastet til Rådets beslutning: i artikel 6 fastslås det, at Rådets beslutning er rettet til Frankrig, mens artikel 3 pålægger ECB og de nationale centralbanker forpligtelser. Logisk betragtet kan hverken ECB eller de nationale centralbanker være bundet af beslutninger rettet til Frankrig. Juridisk betragtet er en beslutning fra Rådet rettet til ECB og de nationale centralbanker om, at ESCB's monetære funktioner og transaktioner skal varetages uden for Fællesskabet, uforenelig med princippet om ECB's og de nationale centralbankers uafhængighed, som fastlagt i traktatens artikel 107. ECB er af den opfattelse, at ECB og de nationale centralbanker ikke gennem en beslutning fra Rådet kan pålægges forpligtelser, og foreslår derfor, at ordet »varetager« i artikel 3 i udkastet til Rådets beslutning erstattes af »kan varetage«.
  6. ECB noterer med bekymring, at der gøres brug af en beslutning fra Rådet til at gennemføre et arrangement, som tillader, at specifikke dele af fællesskabslovgivningen, som det er eller vil blive nødvendigt at gennemføre på Saint Pierre og Miquelon og Mayotte for at få Den Økonomiske og Monetære Union til at fungere i disse territorier, falder ind under Frankrigs og den nationale lovgivnings kompetenceområde samtidig med, at ECB og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber kun har høringsret. ECB anser det for at være af afgørende betydning, at den specifikke anvendelse af den relevante fællesskabslovgivning finder sted med samtykke fra ECB og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
  7. ECB noterer med bekymring, at Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber foreslår at vedtage en rådsbeslutning uden at have klart kendskab til den fremtidige status af og rolle for Institut d'Emission des Départements d'Outre-Mer (IEDOM), som Frankrig har til hensigt at ændre i tide for at gøre disse forenelige med de opgaver, som traktaten og statuten pålægger ESCB. ECB bemærker, at alle de opgaver, som falder ind under ESCB's kompetenceområde, udelukkende bør udføres gennem ECB og de nationale centralbanker.
  8. Dette meget specielle tilfælde med de to franske territoriale administrative enheder bør ikke skabe præcedens for andre sager, der måtte opstå i fremtiden.
  9. Denne udtalelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
- Udfærdiget i Frankfurt, den 30. december 1998.

C. NOYER

Næstformand for ECB

T. PADOA-SCHIOPPA

Medlem af Styrelsesrådet for ECB